

РЕШЕНИЕ

№ 137

гр. Плевен, 21.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЦВЕТЕЛИНА М. ЯНКУЛОВА-СТОЯНОВА**

при участието на секретаря **ЦВЕТОМИР ОЛ. ЦЕНКОВ**
като разгледа докладваното от **ЦВЕТЕЛИНА М. ЯНКУЛОВА-СТОЯНОВА**
Търговско дело № 20234400900065 по описа за 2023 година

Производство по Глава XXXII от ГПК – Търговски спорове – чл.365 и сл. от ГПК.

Делото е образувано на основание искова молба, изпратена с п.к. от 05.06.2023г., регистрирана с Вх.№5559/06.06.2023г. по регистъра на Плевенски окръжен съд, чрез която са предявени два броя обективно съединени осъдителни иски с правно основание по чл.432 от КЗ, от ищеца Р. А. И., ЕГН-***** с адрес в Област-Плевен, Община-Червен бряг, с.***** , ***** , чрез пълномощника адв. И. К. К. от АК-Ловеч със служебен адрес в гр.Ловеч, ***** , срещу ответника ЗК“ЛЕВ ИНК“-АД, ЕИК-***** със седалище и адрес на управление в гр.С. 1612, ***** , за заплащане на обезщетение за причинени вреди от ПТП, настъпило на 20.12.2022г., около 11.30ч. на автомагистрала „Хемус“, 33-ти км, тунел Витиня, посока С.- Община Елин Пелин, за което се твърди, че е причинено виновно от Ц. Т. Г., ЕГН-***** от с.***** , ***** ,(участник в ПТП №1), при управление на лек автомобил „Фолксваген Туран“ с регистрационен № ***** , рама WVGZZZ1TZ7W004765, СРМПС ***** , за който с ответника ЗД“Лев инс“-АД е сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ и е издадена Полица № BG/22/122003399102 (Т. нар.“Пряк иск на увреденото лице срещу застрахователя на виновния водач“) , както следва: Иск за неимуществени вреди с цена 70 000.00лв.(седемдесет хиляди лв.) и иск за имуществени вреди с цена 284.34лв.(двеста осемдесет и четири лв. и 34ст.)

В исквата молба се твърди следното:

Ищецът Р. А. И. е пострадал при ПТП настъпило на 20.12.2022г, около 11:30часа, на автомагистрала Хемус 33 км, тунел Витиня, посока С. - община Елин Пелин.

Ц. Т. Г. с ЕГН ***** от с.***** , ***** , участник в ПТП № 1, управлявал лек автомобил „Фолксваген Туран“, с рег.№***** , рама WVGZZZ1TZ7W004765, СРМПС ***** , не спазва нужната дистанция застига и удря отзад участник № 2, който намалява скоростта и от инерцията удря отзад участник 3, който е спрял и реализира ПТП с материални щети и пострадали лица по вина на участник № 1. Участник 1 в ПТП има застраховка ГО в ЗК „ЛЕВ ИНС , полица № BG 22/122003399102, валидна. Съставен му е АУАН № 421581 по чл.23 ал.1 от ЗДвП.

Удареният Участник № 2 е Х. В. В. с ЕГН ***** от с.***** обл.Плевен ***** с лек автомобил „Рено 19" с рег.№***** и рама VF1B53B0508907649, свидетелство за регистрация № 012072797. Автомобилът е собственост на Б. М. Н. от с.***** , ***** . **Участник 2 в ПТП** има застраховка ГО в ЗК „Булстрад , полица № BG 03/122000544109.

На задната седалка, зад шофьора на лек автомобил Рено 19 /участник 2/ в ПТП-то е седял пътник - Р. А. И., който е пострадал при удара. Същият ден е посетил спешен кабинет в МБАЛ „Света Анна" гр.С. с болки в гръдната област. Изпратен е за рентгенологично изследване на раменна става, цервикални прешлени и торакални прешлени. Поради влошеното му състояние посещава на 23 и 25 12.2022г МБАЛ Ловеч. Оплакна се от виене на свят, повръщане, гадене, главоболие, силни болки в лява гръдна половина, врата и поясната област. От 3 седмици получавал неколккратно припадъци, в които губи съзнание, няма спомен за случилото се. Насочен е за изследване и е диагностициран с мозъчно сътресение и контузия на гръден кош. Постъпва в неврологично отделение от 26.01.2023г-28.01.2023г с диагноза травма на главата, комозионен синдром, травматична епилепсия. След изписването му е назначено медикаментозно лечение.

Изложеното е видно от съдържанието на приложения Протокол за ПТП № 1784814/20.12.2022г издаден от Т. В. Д., младши автоконтрольор при ОДМВР С..

Пострадалият и към момента търпи много болки и страдания вследствие на констатираното ПТП.

Оценява неимуществените вреди в размер на 70 000 /седемдесет хиляди/ лева. Претендира и 284.34 /двеста осемдесет и четири лева и 0.34лв/ лева имуществени вреди , за престой в болнично заведение, за което твърди, че прилага фактура.

Съгласно приложената молба с обратна разписка от 09.02.2023г са изпълнени изискванията на чл.498 от КЗ с искане Застрахователят да заплати на ищеца ми обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди от описаното в молбата ПТП.

В законния тримесечен срок, с ответника не са успели да се споразумеят, поради което подава настоящата искова молба

Пострадалият и към момента търпи много болки и страдания вследствие на констатираното ПТП. Описаните негативни страдания са непосредствени

болки и страдания, които са в причинно-следствена връзка от травматичните увреждания получени при описаното ПТП.

Петитумът на ИМ е следният:

Да се образува търговско дело срещу ответника, който да бъде призован на съд, и след като ищецът докаже исковата претенция по основание и размер, съдът да постанови РЕШЕНИЕ, с което да ОСЪДИ ответника ЗД „ЛЕВ ИНС" АД да му заплати **70 000лв.** /седемдесет хиляди/ лева обезщетение за претърпените неимуществени вреди -болки и страдания вследствие претърпяното ПТП на 20.12.2022г, а именно: мозъчно сътресение и контузия на гръдния кош, 7-8 ребро , както и **284.34** /двеста осемдесет и четири лева и 0.34лв/ лева имуществени вреди , за престой в болнично заведение ведно със законната лихва, считано от 19.02.2023 година до окончателното изплащане на главницата ведно с направените съдебно-деловодни разноски.

Заявено е особено искане за освобождаване от такси и разноски при условията на чл.83,ал.2 от ГПК.

С Определение №199/07.06.2023, постановено по настоящето дело, ищецът е освободен на основание чл.83,ал.2 от ГПК от предварително внасяне на такси и разноски в съдебното производство.

Преписи от исковата молба и приложенията към нея са връчени **на ответника - ЗК“ЛЕВ ИНС“-АД, ЕИК-******* със седалище и адрес на управление в гр.С., *********, представлявано заедно от изпълнителните директори С. А. и В. И., на основание **Разпореждане №243/07.06.2023г.(л.23 и сл.)**.

В срока по чл.367,ал.1 от ГПК, е постъпил Отговор на исковата молба, подаден от ответника – **ЗК“ЛЕВ ИНС“-АД, ЕИК-******* със седалище и адрес на управление в гр.С., *********, представлявано заедно от изпълнителните директори С. А. и В. И., чрез пълномощника юрисконсулт А. Г..(л.32 и сл.)

В отговора на исковата молба се изразява следното становище:

Предявеният иск е допустим, но неоснователен.

Оспорва се изцяло предявената искова претенция за неимуществени вреди -по основание и по размер.

Оспорват се всички твърдения в исковата молба по основанията на предявената претенция за неимуществени вреди.

Оспорват се твърденията в исковата молба, както следва:

-Че процесното произшествие е настъпило изцяло по причина от действията на водача В. Стоев при управлението на лек автомобил „Фолксваген туран" с ДКН *********. В тази връзка, се оспорват твърденията за механизма на процесното произшествие, така както същият е описан в исковата молба, както и че същият се е осъществил изцяло поради нарушение на правилата за движение от страна на водача на „Фолксваген Туран“.

- Че поради осъществяване на пътно - транспортно произшествие от 20.12.2022г за ищеца Р. И. да са настъпили описаните в исковата молба телесни травми и здравословни състояния.

-Че в причинно - следствена връзка с механизма на произшествието, за ищеца са настъпили телесни травми и здравословни състояния като посочените в исковата молба, като се оспорват и твърденията за техния морфологичен характер, за провеждане и естество на лечението и за неговата продължителност. Оспорват се твърденията, че към настоящия момент ищецът не се е възстановил напълно от травмите.

-Че ищецът е претърпял травматична епилепсия вследствие процесното ПТП. От обстоятелствата по делото се установява, че ищецът е бил освободен в рамките на час след неговото приемане от лечебно заведение след преглед в деня на ПТП, настъпило на 20.12.2022г с болки в гърдите и врата. В представената медицинска документация не се съдържат данни за наличие на травматична епилепсия като последица от ПТП, не се съдържа информация, в това число медицински доклади от датите и вида на припадъците, както и от спешното им лечение, не се съдържа информация за предписани медикаменти в тази насока и други.

-За настъпили в причинно-следствена връзка с механизма на транспортния инцидент неимуществени вреди, за техния интензитет и проявление, твърденията за периода, през който са търпени, като оспорвам и твърдението за настъпване на такива вреди, които да обосновават размера на исковата претенция, който е изключително завишен, прекомерен и не кореспондира нито с естеството на травмата, нито с характеристиките на проведеното лечение и срока на възстановяване, нито с липсата на данни за последващо лечение или експес, от което се налага извод за настъпило в обичайния срок възстановяване, нито с причините и обстоятелствата при осъществяването на произшествието, вкл. и относимата към момента на възникването на ПТП съдебна практика.

Изцяло се оспорват твърденията за продължителността на възстановителния период.

На самостоятелно основание се оспорва твърдението, че заявените с исковата молба вреди са настъпили в пряка, непрекъсната причинно-следствена връзка от осъществяване механизма на транспортния инцидент.

Твърди се, че пострадалият е бил без правилно поставен предпазен колан, с което е допринесъл за настъпване на телесните травми.

Становище по размера на претенцията за неимуществени вреди:

Оспорва се размера на предявения по чл. 432, ал. 1 от Кодекса за застраховането иск за неимуществени вреди, като считам същия за изключително завишен, недължим и заявен в противоречие с принципа за справедливост, прогласен в чл. 52 от ЗЗД.

Поддържа, че исковата сума е изключително завишена и не съответства на обективните критерии, включващи се в понятието „справедливост“, принципно указани от Върховен съд и определени като елементи за обезвреда. При определяне размера на

обезщетението за неимуществените вреди, съдът следва да извърши преценка на конкретни обстоятелства, определени по относимост от практиката на Върховен съд, с оглед приложение на принципа за справедливост. С оглед твърденията по основанията на предявената претенция и предвид приложените доказателства, претендираната от името на ищеца парична сума е в изключително завишен размер, поради което не отговаря на вложения в разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД смисъл.

На самостоятелно основание, исковата сума, претендирана за обезвреда на неимуществени вреди е недължима и поради съпричиняване на ищеца за настъпване на сочения вредоносен резултат, поради което следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 51, ал. 2 от Закона за задълженията и договорите.

Оспорва се изцяло иска за присъждане на лихва по претенцията за неимуществени вреди - като неоснователен, по съображенията за неоснователност на главния иск.

Оспорва се изцяло иска за присъждане на лихва по претенцията за неимуществени вреди - като неоснователен, по съображенията за неоснователност на главния иск и по съображение, изведено от Кодекса за застраховане, съгласно който лихва започва да тече след изтичане на крайния срок за произнасяне на застрахователя по предявената претенция по реда на чл. 380 от КЗ. Искът за лихва е заведен за от 19.02.2023г, те. седмица след предявяването на претенция пред застрахователя.

Съобразно действащият към момента на настъпване на събитието и на предявяване на исковата претенция Кодекс за застраховането, застрахователят дължи законната лихва за забава върху застрахователното обезщетение *след заявяване на извънсъдебна претенция и след изтичане срока по чл. 496, ал.1 от Кодекса за застраховането*, определен от практиката на ВКС като рекламационен. В този смисъл лихва следва да тече от момента, в който изтича срока за произнасяне на застрахователя по предявената извънсъдебна претенция.

Предвид изложеното, предявената спрямо „ЗК Лев Инс“ АД претенция за недължима, неоснователна и в противоречие с материалноправните разпоредби на Кодекса за застраховане.

Във връзка с изложеното, моли да се отхвърлят предявените икове, като неоснователни и недоказани.

Възразява срещу искането за присъждане на адвокатско възнаграждение за процесуално представителство на ищеца с аргумент от чл. 78, ал. 1 ГПК, като оспорва и размера на претендирания адвокатския хонорар като прекомерен в случай, че надвишава минималните размери съгласно Наредба №1/2004г. на ВАС към дата на възлагане на защитата по настоящото дело.

Претендират се съдебно-деловодни разноски, както и юрисконсултско възнаграждение.

На основание чл.372,ал.1 от ГПК, с Разпореждане №297/24.07.2023г.

съдът е изпратил препис от отговора на исковата молба, подаден от ответника ЗК“Лев инс“-АД, на ищеца, чрез неговия пълномощник адв. Е. К.-Х. от АК-Ловеч, указания по чл.372,ал.2 от ГПК.(л.51 от делото)

В предоставения срок не е постъпила **Допълнителна искова молба**, подадена от ищеца.

Пред вид на горните обстоятелства, съдът е приел, че размяната на книжа за приключила и е пристъпил към подготовка на делото в закрито заседание на основание чл.374 от ГПК.

С Определение №301/24.08.2023г.,постановено по реда на чл.374 от ГПК, съдът е изготвил проект за доклад по делото, в който е изложил съображения относно допустимостта на иска и неговата цена, исканията и възраженията на страните и допускането на сочените доказателства, след което е насрочил делото в открито съдебно заседание и е разпоредил да се съобщи на страните проекта за доклад.

Приел е представените писмените доказателства, допуснал е сочените гласни, назначил е исканите САТА и СМА; Задължил е ответника да представи застрахователната полица; Изискал е от ОАДМВР-С. цялата преписка, образувана във връзка с ПТП, настъпило на 20.12.2022г. на автомагистрала „Хемус“,33км, тунел „Витиня“, посока С.-Община-Елин Пелин.

По делото са проведени две открити съдебни заседания, в които са събрани допуснатите доказателства.

Ищецът е представляван от адв. И. К. от АК-Ловеч , а ответникът – от юрк. А. Г...

В хода на съдебните прения и представените писмени бележки, страните, чрез процесуалните представители, поддържат изразените становища, съответно в исковата молба и в отговора на същата.

Съдът, като се запозна с данните по делото и обсъди доводите на страните, приема следното:

По допустимостта на иска:

Прекият иск (съединените преки икове) за вреди е/са допустим/и с оглед критериите на чл.130 във вр. чл.377 от ГПК.

Процесуалната легитимация на ищеца Р. А. И. се определя от твърдяното качеството на лице, увредено лице, в резултат на ПТП, причинено при управление на автомобил, за който с ответника е сключена застраховка „Гражданска отговорност“ и е издадена застрахователна полица.

Тъй като с прекия иск на увреденото лице се претендира обезщетение за вреди от ПТП, настъпило през 2022г, приложим закон е КЗ в сила от 01.01.2016г. Този нормативен акт предвижда в разпоредбата на чл.480,ал.3 от КТ във вр чл.496 КЗ във вр. чл.380 от КЗ, специална допълнителна предпоставка за допустимост на прекия иск по чл.432 от КЗ на пострадалия срещу застрахователя по ГО на виновния водач на МПС,

предварително сезиране на застрахователя по чл.380 от КЗ и изтичането на тримесечен рекламационен срок от сезирането за доброволно уреждане на отношенията между пострадалия и застрахователя по повод заплащане на застрахователно обезщетение. В случая застрахователят е сезиран по чл.380 от КЗ на 09.02.2023г.(Пощенско известие на л.18 и Молба на л.4.), а исковата претенция по прекия иск (преките искщове) е заявена на 05.05.2023г.(пощенското клеймо-л.19), от което следва, че е налице специалната процесуална предпоставка за допустимост на предявения иск.

Освен това, исковите са допустими и с оглед общите критерии на ГПК, тъй като е предявен между надлежни страни, при наличие на правен интерес и в исковата молба се обосновават фактическите предпоставки на чл.432 от КЗ.

Ответникът не е направил възражение по допустимостта на иска/исковете.

По основателността на иска:

Съдът като прецени по отделно и в съвкупност представените от страните писмени и гласни доказателства, приложеното свършено НОХД и заключението на експертизата, приема за установено следното **от фактическа страна:**

На 20.12.2022год., около 11:30ч , на автомагистрала „Хемус“ 33-ти км, тунел „Витиня“, посока С., Община - Елин Пелин, е настъпило ПТП между следните превозни средства, съгласно данните в Протокол за ПТП №1784814/20.12.2022г., съставен от авто-контрольор при ОД на МВР-С., в Акт №421581/20.12.2022г. за установяване на административно нарушение и обстоятелствената част на влязло в сила Наказателно постановление №22-1204-002201/10.01.2023г., издадено от ОДМВР-С., Сектор“Пътна полиция“:

УЧАСТНИК №1- Ц. Т. Г. с ЕГН ***** от с.***** ,
***** , управлявал собствен лек автомобил „Фолксваген Туран“, с рег.№***** ,
рама WVGZZZ1TZ7W004765, СРМПС *****;

УЧАСТНИК №2 - Х. В. В. с ЕГН ***** от с.*****
обл.Плевен ***** , управлявал лек автомобил „Рено 19" с рег.№***** и рама
VF1B53B0508907649, собственост на Б. М. Н. от с.***** , ***** . **На задната
седалка на автомобила е пътувал ищецът Р. А. И.;**

УЧАСТНИК №3 –Е. Ц. Д., управлявал лек автомобил КИА с рег.
№***** .

Съгласно данните в преписката, съставена от ОДМВР-С., във връзка с настъпилото ПТП и заключението на съдебната авто-техническа експертиза, пътното произшествие е настъпило по следния начин:

На 33-ти км. на автомагистрала „Хемус“, трите посочени моторни превозни средства са се движили в дясната лента за движение в посока към гр.С., независимо един от друг, в следната последователност: Най-отпред - лек автомобил КИА с рег.№***** , управляван от Е. Ц. Д.; След него - лек автомобил „Рено 19" с рег.

№***** и рама VF1B53B0508907649, собственост на Б. М. Н. от с.***** ,
***** , управляван от Х. В. В., в който ищецът **Р. А. И.** е пребивавал като пътник, на
задната седалка, зад шофьора; Трети - лек автомобил „Фолксваген Туран“, с рег.
№***** , рама WVGZZZ1TZ7W004765, СРМПС ***** , управляван от Ц. Т. Г..

Водачът на първия автомобил – „КИА“, с рег.№***** , е предприел маневра „спиране“. След като е възприел движението на движещия се пред него автомобил, водачът на втория автомобил „Рено 19“ с рег.№ ***** , предприема спиране и осъществява закъснително движение в полагащата му се лента за движение. При това положение, движещият се след него трети автомобил „Фолксваген Туран“ с рег. №***** , се доближава до автомобил „Рено 19“ и с челната си част удря тилната му част. В резултат на този удар, последният придобива скорост, ускорява се и се удря с челната част в тилната част на кпрелрия автомобил „КИА“.

Реализирано е спиране от автомобилите „Рено 19“ и „Фолксваген Туран“, при което произшествието е приключило.

След инцидента, ищецът Р. И., който пътувал на задната седалка в л.а. „Рено 19“ (т. нар. „участник №2“), се почувствал зле, изпитвал силни болки, поради което посетил спешен кабинет в МБАЛ „Света Анна“ в гр.С..От представения „Лист за преглед на пациент“, се установява, че ищецът е постъпил в МБАЛ като самонасочило се лице на 20.12.2022г. в 16.05часа и е напуснал същия ден в 17.00часа.Снетата диагноза е записана: „Пасажер в ПТП, който е с болки в гръдната област, врата, не е губил съзнание“(л.9)

При извършените ренгенови графии на раменна става, цервикални прешлени и торакални прешлени, не са установени счупвания и/или други изменения(л.11-л.13)

От амбулаторен лист №011885, издаден от общо-практикуващ лекар д-р Ю. Й., на 23.12.2022г.(т.е. три дни след ПТП), се установява следното: Ищецът като пациент е заявил следните оплаквания, видно от анамнезата: След претърпяно ПТП се оплаква от виене на свят, позиви за повръщане, гадене, главоболие, силни болки в лява гръдна половина, врата и в поясната област. Лекарят е установил следното обективно състояние: Умерено увредено общо състояние; Унесен, сомнолентен, дезориентиран, КМС-добре развити; Симп. гръден кош палпаторно болезнен в областта на 708 ребро в ляво.Хематом с размери 25-14см. Отсл. Без дишане без хр. Находка...Крайници – болезненост на ляво коляно, оток на капачката.... Като придружаващи заболявания са посочени „мозъчно сътресение“ и „контузия на гръден кош“(л.10)

От амбулаторен лист №230257042B51, издаден от същия лекар д-р Ю. Й. на 25.01.2023г.(т.е. поведе от месец след ПТП и предишния преглед, проведен на 23.12.2022г.), се установява следното: След претърпяно ПТП се оплаква от виене на свят, позиви за повръщане, гадене, главоболие, силни болки в лява гръдна половина, врата и в поясната област; От три седмици получил няколкократно припадъци, в които губи съзнание, няма спомен за случилото се. насочен е за изследване.(л.8)

От Епикризата, издадена от Неврологично отделение при МБАЛ „Проф.д-р Параскев Стоянов“-АД- гр. Ловеч, се установява: Ищецът Р. А. И. е постъпил на лечение в отделението на 26.01.2023г. и е изписан на 28.01.2023г. Поставена му е диагноза „Травма на главата.Комоционен синдром. Травматична епилепсия“. Като придружаващо заболяване е посочено:“Травма на гръден кош“.При описанието на хода на заболяването е записано, че пациентът добре се повлиява от приложената терапия. По време на престоя в отделението е направил неколккратно епилептични гърчове със загуба на съзнание, поради което са направени допълнителни назначения.. Отправени са препоръки към личния лекар за проследяване на общото състояние и при нужда да се насочи за консулт със специалист. (л.15)

От заключението на неоспорената авто-техническа експертиза, изготвена от в.л. маг.инж. В. И., се установява следното:

Произшествието се състои в два последователни сблъсъка между три автомобила, обозначени в Протокола за ПТП като участник №1 - лек автомобил „Фолксваген Туран“, с рег.№*****; участник №2 - лек автомобил „Рено 19" с рег. №*****, в който като пътник се е намирал ищецът Р. И. и участник №3 – лек автомобил КИА с рег.№*****.

При първия удар, при който автомобил „Фолксваген Туран“, управляван от Ц. Г., удря с челната си част, тилната част на движещия се преди него автомобил „Рено 19“, в който на задната седалка е пътувал ищецът, тялото на последния се е движило в посока обратна на посоката на ударния импулс Движението му е с посока от тилната част на облегалката на предната лява седалка към облегалката на задната седалка. Пред вид на това движение на тялото на пострадалия при първия удар между двете МПС (участник №1 и участник №2), наличието на поставен предпазен колан(или отсъствието на поставен предпазен колан) не е в състояние да реализира ограничение на траекторията на торса и крайниците от тялото към задната седалка.

При втория удар, с челната страна на автомобил „Рено 19“, към спрелия пред него л.а. „КИА“(трети участник), посоката на тялото на пострадалия Р. И. , към момента на контакта, е отзад напред за надлъжната ос на МПС. Т.е.тялото и крайниците са се движили от задната седалка към тилната част на предната лява седалка на автомобила.

От техническа гледна точка, причина за настъпването на ПТП е действие (бездействие) от страна на водача на „Фолксваген Туран“ с уредите за управление на автомобила(скоростен лост, педали на газта и спирачен педал), чрез които той не е осигурил минимално надлъжно разстояние (дистанция) в процеса на попятното движение, между челната част на управлявания от него автомобил и тилната част на движещия се пред него автомобил „Рено 19“, съчетано с не своевременни действия за спиране.

Процесният лек автомобил „Рено 19“, с рег.№*****, в който е пътувал ищецът, е оборудван с триточкови предпазни колани за всяко едно от местата. При внезапно или рязко спиране, или по време на силно ускорение или забавяне, предпазният колан блокира автоматично, за да възпре тялото. При удар на лек автомобил, при поставен

обезопасителен колан, действащите върху пътника инерционни сили се поемат в зоната на контакта с колана.

При процес на изменение движението на автомобил, на телата в него, следствие възникналите ускорения, действат инерционни сили с определени големини и посоки. При интензивна промяна на движението на автомобила, върху телата действат инерционни сили, получени от сумирането на различни компоненти, променящи се по големина, направление и посока. Основното действие на инерционните сили в разглеждания случай, се осъществява при удара между двете МПС.

Предвид медицинските констатации за контузии (натъртвания) на меките тъкани в областта на лявата раменна става, шийните прешлени и гръдния кош на пострадалия Р. И., авто-техническата експертиза дава заключение, че съобразно конструкцията на обезопасителния колан, с която е оборудвана седалката, на която е пътувал пострадалият, действащите сили към момента на първия и втория удар и телесните увреждания, пострадалият ищец като пътник е бил с предпазен колан.

От представените по делото медицински документи и заключението на първоначалната съдебно-медицинска експертиза, изготвена от в.л. доц.д-р Д.Д., въз основа на наличната медицинска документация, се установява следното:

На 20.12.2022г., след лекарски преглед и ренгенови изследвания, извършени в болница „Света Анна“-С., е установено, че ищецът Р. А. И., е получил контузии (натъртвания) на меките тъкани в областта на лявата раменна става, шийните прешлени и гръдния кош. Тези увреждания са резултат от тъпи травми и е възможно да са причинени при ПТП. Няма данни за травми в областта на главата като кръвонасядания, охлузвания, разкъсно-контузни или поредни рани, фрактури на черепа, контузии на мозъка, вътре-черепни хематоми или хигроми. Преглеждащият лекар е вписал, че пациентът „не е губил съзнание“ и не е вписал външни травматични увреждания по главата, дори насинявания по кожата. По тази причина първоначалната експертиза не приема диагнозата „мозъчно сътресение“, поставена по-късно от общо практикуващ лекар и причинна връзка на тази диагноза с инцидента от 20.12.2022г. посттравматична епилепсия може да се развие само, когато има тежка черепно-мозъчна травма. В процесния случай няма такава.

Налице е пряка причинно-следствена връзка между получените увреждания (контузии на меките тъкани в областта на лявата раменна става, шийните прешлени и гръдния кош), болките и страданията и процесното ПТП. Продължителността на болките и страданията е била между 2 и 3 седмици, като през първата са по-интензивни и силни.

В представените медицински документи не са описани външни следи от травматични увреждания по кожата, каквито е възможно да се получат при поставен предпазен колан. От медицинска гледна точка това не изключва възможността пострадалият да е бил с колан, поради следното: Подобни „контакти отпечатащи“ от автомобилни колани се получават много рядко с оглед статистиките; Такива „контактни

отпечатьци“ под форма на кръвонасядания или охлузвания не се нуждаят от специално лечение и затова не се описват в практиката на спешната помощ при живи лица; През есенно-зимния сезон, по-дебелите дрехи играят ролята на „защитна преграда“ и още намаляват възможността за поява на „контактни отпечатьци“ от автомобилните колани по кожата. На база вида и локализация на уврежданията, от медицинска гледна точка, най-общо може да се каже, че по-вероятно е ищецът да е бил с поставен предпазен колан.

Повторната съдебно-медицинска експертиза, изготвена от в.л. доц.д-р П. Л., изготвена въз основа на представената медицинска документация, се установява следното:

Диагнозата „травматична епилепсия“ е поставена на ищеца след престоя му в Неврологично отделение на МБАЛ „Проф.д-р П.Стоянов“-Ловеч, на база на анамнестични данни за преживяна травма от ПТП. Няма основание поставената диагноза при данните за състоянието на Р. И., да бъде оспорена. Пациентът е направил нееднократни пристъпи (единичният пристъп не дава основание за приемане на диагнозата), при това част от тях са в болнично неврологично отделение, под наблюдението на специалисти.

Основните заболявания, от които следва да се разграничи епилептичният пристъп, са синкопи – това са състояния на загуба на съзнание с вегетативни прояви, поради нарушения в мозъчното кръвообръщение; хистеричен пристъп - характерно е, че началото на пристъпа е сравнително постепенно, като симптоматиката градира, след пристъпа се запазва известен спомен, няма прехапване на езика и никога не се наблюдават ЕЕГ промени; нарколепсия(сънливост, внезапно заспиване) – наблюдава се заспиване, което лесно се разграничава от епилептичния пристъп.

В условията на ПТП, пострадалият може да е получил мозъчно сътресение при рязкото движение на главата назад и напред, и евентуални удари в елементи от автомобила(седалки), още повече,ако е бил без поставен предпазен колан. Липса на описани външни увреждания не противоречи на подобно заключение. В подкрепа на диагнозата е клиничната картина с вегетативни прояви, характерни за сътресение на мозъка и посткомозионен синдром(гадене, повръщане, главоболие, световъртеж, залитане в неопределена посока, невъзможност за пазене на равновесие) за продължителен период от време.

Рискът от развитие на посттравматична епилепсия варира в зависимост от типа и тежестта на черепно-мозъчната травма. Много по-често това се случва при тежка травма с фрактура на черепни кости, нараняване на мозъка, вътре-черепни кръвоизливи или контузия на мозъка, но пристъпи могат да възникнат и при пациентите с лека травма -2% от които късни (след 2-3 седмици, месеци)

По данни от личния лекар, който наблюдава пациента, Р. И. не е страдал от епилепсия и не е имал припадъци до момента на катастрофата през м. декември 2022г.

Вещото лице, изготвило повторната съдебно-медицинска експертиза,

приема, че изброеното по-горе дава основание да се приеме причинно-следствена връзка в следния ред: преживяно ПТП – лека черепно-мозъчна травма(мозъчно сътресение) – късно усложнение(травматична епилепсия).

Съдът не установи да е представена медицинска документация за последващи медицински прегледи.

Свидетелката Л. Г. Р. - майка на пострадалия ищец Р. И., установява, че е разбрала за пътно-транспортното произшествие на следващия ден, след разговор с другия син, който я е уведомил, че брат му е пострадал след удар от друг автомобил, който се е движил зад този, в който е пътувал Р.. Последният е отишъл в спешен кабинет в С., тъй като е усетил силни болки в гръдната област, в кръста и отпред в главата. Когато се е прибрал при майка си в с.***** , Р. постоянно се е оплаквал от болки в главата и гърдите. Приемал е обезболяващи. Наложило се е свидетелката да остане в къщи за да се грижи за него. Припаднал е два пъти в къщи и не е имал спомен за случилото се. Отишъл е на преглед при личния лекар, който го е насочил към болницата в гр.Ловеч, където е приет за лечение за 3-4 дни. След това е вземал лекарства.

Срещу Ц. Т. Ц., ЕГН ***** – водач на лек автомобил „Фолксваген Туран“, с рег.№*****, е образувано административно-наказателно производство и с влязло в сила Наказателно постановление №.2201204-002201/10.01.2022г., издадено от ОДМВР-С., сектор „Пътна полиция“, му е наложено административно наказание по ЗДвП(л.71)

Между собственика на лек автомобил „Фолксваген Туран“, с рег. №*****, и ответника - ЗК“ЛЕВ ИНС“-АД, е сключен застрахователен договор „Гражданска отговорност“, въз основа на който е издадена Полица № BG 22/122003399102, със срок на валидност от 21.11.2022г. до 21.11.2023г.

С Молба от 09.02.2023г.(Пощенско известие на л.18 и Молба на л.4.), ищецът по реда на чл.380 от ГПК е сезирал ответника като застраховател на виновния водач за доброволно заплащане на обезщетение.Липсва произнасяне от страна на застрахователя.

С оглед на горните фактически положения, съдът формира следните правни изводи:

Съдът е сезиран с два броя обективно съединени осъдителни искове, всеки един с правно основание по чл.432 от КЗ –обезщетение за вреди, причинени от застрахователно събитие – ПТП, настъпило на 20.12.2022г. на магистрала „Хемус“, 33-ти км. в посока С., както следва: Иск за неимуществени вреди с цена 70000.00лв.(седемдесет хиляди лв.) и Иск за имуществени вреди с цена 284.34лв.(двеста осемдесет и четири лв. и 34ст.)**Т.нар. пряк иск (съединени преки искове) на увреденото лице срещу застрахователя на причинителя на вредата (деликвента), за обезщетение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“.**

Отговорността на ответника- застраховател по чл.432 от КЗ е договорна, но предпоставка за възникването ѝ е деликт, осъществен под формата на ПТП от

водача на застрахования автомобил.

В тежест на ищеца е да установи следното: Настъпването на ПТП; Наличие на валидно сключен договор „ГО“ между собственика на автомобила, при управлението на който е причинено ПТП и ответниковото застрахователно дружество, който да има действие за периода на настъпилото събитие; Предпоставките на чл.380 във вр. чл.498,ал.3 във вр. чл.496 от КЗ; Вид и характер на причиненото увреждане на здравето; Причинно-следствена връзка между ПТП и увреждането; Оздравителен период – продължителност и специфики; Претърпени болки и страдания. Вид и размер на имуществените вреди

В тежест на ответника е да обори твърденията, изложени в исковата молба, като установи, че не са налице фактическите положения, описани в исковата молба. Да докаже възражението си за механизма на ПТП и за съпричиняване от страна на пострадалия за настъпилия резултат.

От съвкупната преценка на събраните писмени и гласни пред него автомобил „КИА“ доказателства и заключенията на приетите съдебно-медицинска и авто-техническа експертизи, е установено, че на 20.12.2022год., около 11:30ч , на автомагистрала „Хемус“ 33-ти км, тунел „Витиня“, посока С. - община Елин Пелин, е настъпило ПТП, чрез два последователни удара между три попътно движещи се превозни средства, отразени в Протокол за ПТП №1784814/20.12.2022г., съставен от авто-контрольор при ОД на МВР-С., както следва:

УЧАСТНИК №1- Ц. Т. Г. с ЕГН ***** от с.***** ,
***** , управлявал собствен лек автомобил „Фолксваген Туран“, с рег.№***** ,
рама WVGZZZ1TZ7W004765, СРМПС *****;

УЧАСТНИК №2 - Х. В. В. с ЕГН ***** от с.*****
обл.Плевен ***** , управлявал лек автомобил „Рено 19" с рег.№***** и рама
VF1B53B0508907649, собственост на Б. М. Н. от с.***** , ***** . **На задната
седалка на автомобила е пътувал ищецът Р. А. И.;**

УЧАСТНИК №3 –Е. Ц. Д., управлявал лек автомобил КИА с рег.
№***** .

При първия удар, автомобил „Фолксваген Туран“, управляван от Ц. Г., удря с челната си част, тилната част на движещия се преди него автомобил „Рено 19“, предприемащ маневра “спиране“, на задната седалка в който е пътувал ищецът. При втория удар, получилият ускорение в резултат на първия удар, л.а. „Рено 19“, удря с предната си част тилната част на спрелия пред него л. а. „КИА“.

Съдът възприема изцяло заключението на неоспорената авто-техническа експертиза, съгласно която, от техническа гледна точка, причина за настъпването на ПТП е действие (бездействие) от страна на водача на „Фолксваген Туран“ с уредите за управление на автомобила(скоростен лост, педали на газта и спирачен педал), чрез които той не е осигурил минимално надлъжно разстояние (дистанция) в процеса на попътното

движение, между челната част на управлявания от него автомобил и тилната част на движещия се пред него автомобил „Рено 19“, съчетано с не своевременни действия за спиране. Т.е. водачът на автомобил „Фолксваген Туран“ не се е движил на такова разстояние от движещия се преди него л.а. „Рено 19“, в който е пътувал ищецът, че да може да избегне удряне в него, когато той е намалил скоростта с цел спиране, с оглед спрелия пред него автомобил „КИА“.

Следователно, водачът на „Фолксваген Туран“ – Ц. Т. Ц. е нарушил разпоредбата на чл.23,ал.1 от ЗДвП, регламентираща, че водачът на пътно превозно средство е длъжен да се движи на такова разстояние от движещото се пред него друго превозно средство, че да може да избегне удряне в него, когато то намали скоростта или спре рязко, и с това е предизвикал ПТП. Неправомерното му поведение съставлява административно нарушение по ЗДвП, за което му е наложено административно наказание с влязло в сила Наказателно постановление №22-1204-002201/10.01.2023г., издадено от ОДМВР-С., сектор „Пътна полиция“.

По делото липсват доказателства за неправомерно поведение от страна на другите участници в ПТП- участник №2 – л.а. „Рено 19“, в който е пътувал ищецът и участник №3 - л.а. „КИА“, поради което съдът приема, че същите не са станали причина за настъпилото ПТП. Поради това са неоснователни възраженията на ответника – застраховател относно механизма на настъпване на ПТП и обстоятелството, че не само водачът на застрахования при ЗД „Лев инс“-АД л.а. „Фолксваген Туран“ е причинил катастрофата.

Въз основа на представената по делото медицинска документация, съдържането на която е описано по-горе и заключенията на първоначалната и повторна съдебно-медицински експертизи, съдът приема, че в резултат на ПТП, на ищеца, който е пътник в едно от моторните превозни средства, е причинено увреждане на здравето, който резултат в пряка причинно-следствена връзка с пътния инцидент.

Неоснователно, в противоречие с доказателствата по делото е възражението на ответника за съпричиняване от страна на пострадалия, който не е бил с поставен предпазен колан, тъй като от заключението на авто-техническата и на съдебно-медицинската експертиза се установява, че с оглед вида и характера на уврежданията, към момента на ПТП, пострадалият е бил с поставен предпазен колан, с какъвто автомобилът е оборудван.

Пред вид на горните обстоятелства, съдът приема, че са налице предпоставките на чл.432 от КЗ, за ангажиране отговорността на ответника като застраховател, по отношение на ищеца, пострадал от ПТП, настъпило на 20.12.2022г. с участие на лек автомобил, за който с ответника е сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, тъй като е настъпило застрахователно събитие, което се покрива от застрахователната полица със срок на валидност от м. ноември 2022г. до м. ноември 2023г.

Във връзка с конкретните претенции на ищеца като пострадал при

ПТП, към ответника като застраховател по отношение на автомобила, управляван от виновния водач, съдът приема следното:

Относно иска за обезщетение за неимуществени вреди:

Ищецът претендира обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в увреждане на здравето, причинено от ПТП, при управление на лек автомобил, застрахован по застраховка ГО при ответниковото застрахователно дружество, в размер на 70 000.00лв.(седемдесет хиляди лв.). Съгласно чл.52 от ЗЗД, обезщетение за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Съгласно чл.51, ал.2 от ЗЗД, ако увреденият е допринесъл за настъпването на вредите, обезщетението може да се намали. Както беше посочено, съдът приема, че по делото не са събрани никакви доказателства за съпричиняване от страна на пострадалия, поради което няма основание за прилагане разпоредбата на чл.51, ал.2 от ЗЗД.

За да определи размера на обезщетението, с оглед критериите на чл.52 от ЗЗД, съдът съобрази следното:

От медицинската документация, от неоспорената част от заключението на първоначалната съдебно-медицинската експертиза, изготвена от доц.д-р Д.Д. и показанията на свидетелката Л. Р. (майка на ищеца) се установява следното: В резултат на процесното пътно-транспортно произшествие на ищеца са причинени следните увреждания: Контузии (натъртвания) на меките тъкани в областта на лявата раменна става, шийните прешлени и гръдния кош. Налице е пряка причинно-следствена връзка между получените увреждания (контузии на меките тъкани в областта на лявата раменна става, шийните прешлени и гръдния кош), болките и страданията и процесното ПТП. Продължителността на болките и страданията е била между 2 и 3 седмици, като през първата са по-интензивни и силни.

Въз основа на представената Епикриза, издадена от Неврологично отделение при МБАЛ-гр.Ловеч, където ищецът е бил на стационарно лечение и заключението на повторната съдебно-медицинска експертиза, изготвена от в.л.доц. д-р П. Л., съдът приема, че наред с горните увреждания, в резултат на ПТП, при ищеца е настъпила и посттравматична епилепсия.

Съществува противоречие между първоначалната и повторната съдебно-медицински експертизи относно поставената на ищеца диагноза „травматична епилепсия“, но като прецени събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност, съдът възприема заключението на повторната експертиза, което е обосновано, тъй като съответства на медицинската документация, съставена при прегледи и лечение на ищеца. Преди всичко с оглед конкретните характеристики на настъпилото ПТП, осъществено чрез два последователни удара на лекия автомобил, в който се е намирал ищецът като пътник, главата му е осъществила резки движение назад и напред и евентуални удари в елементи на автомобила, при което може да се получи мозъчно сътресение. Не е задължително да има външни увреждания по главата за да настъпи мозъчно сътресение. В

подкрепя на диагнозата е клиничната картина с вегетативни прояви, характерни за сътресение на мозъка и посткомозионен синдром(гадене, повръщане, главоболие, световъртеж, залитане в неопределена посока, невъзможност за пазене на равновесие) за продължителен период от време. Тези обстоятелства се установяват не само от показанията на майката свидетелката Л. Р., за която може да се допусне заинтересованост от изхода на процеса, но са отразени и в епикризата, издадена от болничното заведение, защото ищецът е получил епилептични гърчове и по време на лечението си там.

Епикризата е документ, който е издаден от компетентни медицински специалисти, които са извършили преглед на пострадалия, поставили са диагноза и са назначили лечение. Съгласно повторната съдебно медицинска експертиза, описаното състояние на пострадалия разкрива клиничната картина на травматичната епилепсия и предписаната терапия е в съответствие с поставената диагноза. Съдът намира, че по делото не са представени доказателства, които да оборват констатациите, съдържащи се в епикризата и да опровергават заключението на повторната съдено-медицинска експертиза.

Обстоятелството, че за ПТП е съставен само протокол за ПТП с материални щети, но не и с пострадали лица, не означава, че не е настъпило увреждане на някой от участниците. В случая не се твърдят външни травми, свързани със значителни телесни увреждания и кръвоизливи, поради което органите на МВР не са в състояние да ги установят. Освен това травматичната епилепсия в случая е късно усложнение, което към момента на ПТП не може да се установи, както от пострадалия, така и от медицинските специалисти. Повторната експертиза е дала заключение, че причинно-следствената връзка се осъществява в следната последователност: Преживяно ПТП – лека черепно-мозъчна травма(мозъчно сътресение) – късно усложнение(травматична епилепсия). Рискът от развитие на посттравматична епилепсия варира в зависимост от типа и тежестта на черепно-мозъчната травма. Много по-често това се случва при тежка травма с фрактура на черепни кости, нараняване на мозъка, вътре-черепни кръвоизливи или контузия на мозъка, но пристъпи могат да възникнат и при пациентите с лека травма -2% от които късни (след 2-3 седмици, месеци)

От показанията на свидетелката Л. Р.- майка на ищеца, се установява, че последният е работел като строител в гр.С., но след инцидента се е прибрал при нея в с.*****, тъй като се е чувствал зле и се е наложило тя да се грижи за него. Оплаквал се е от болки в главата и гърдите, приемал е обезболяващи медикаменти. Бил е физически нестабилен, започнал е да получава припадъци. Затова се е обърнал към личния лекар, който го е насочил към специализирана медицинска помощ в МВБАЛ-гр.Ловеч, където ищецът е пребивавал няколко дни в Неврологично отделение и му е поставена диагноза “епилепсия“.

След като прецени събраните по делото доказателства, съдът приема, че ищецът е доказал претърпените от него неимуществени вреди, изразяващи се в болки, страдания, неприятни емоционални изживявания. Уврежданията му са в пряка причинна връзка с настъпилото ПТП. Не може да се заключи, че се е лекувал неадекватно, тъй като от

листа за преглед, двата броя амбулаторни листове и болнична епикриза, се установява, че същият се е преглеждал непосредствено след ПТП, а с оглед по-късно появилите се оплаквания е посетил личния лекар, който го е насочил към специализирано болнично лечение.

Като съобрази горните обстоятелства, общественоеикономическата и социална обстановка в страната, нивото на застрахователно покритие към момента на инцидента и практиката на съдилищата по аналогични казуси, съдът приема, че обезщетението за неимуществени вреди на ищеца, на който са причинени контузии (натъртвания) на меките тъкани в областта на лявата раменна става, шийните прешлени и гръдния кош, а като късно усложнение и травматична епилепсия, може да се определи в размер на 40 000.00лв.(четиридесет хиляди лв.)

Следователно, ответникът ЗД “Лев инс“-АД като застраховател по застраховка“Гражданска отговорност за автомобилистите“, следва да бъде осъден да заплати на ищеца Р. А. И. като увредено лице, обезщетение за неимуществени вреди в размер на 40 000.00лв.(четиридесет хиляди лв.)

За разликата от 40000.00лв. до предявения размер от 70 000.00лв. (седемдесет хиляди лв), искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен, с оглед вида и степента на увреждането, социално-икономическата обстановка в страната и съдебната практика по аналогични казуси.

Относно иска за обезщетение за имуществени вреди:

Ищецът претендира обезщетение за имуществени вреди в размер на 284.34лв.(двеста осемдесет и четири лв. и 34ст.) – разходи за престой в болнично заведение, ведно със законната лихва, считано от 19.02.2023г

На л.17 от делото е представен касов бон за претендираната сума от 284.34лв., издаден от УМБАЛ „Проф.д-р Параскев Стоянов“-АД-гр.Ловеч с посочено основание за плащане“разноски и потребителска такса“. Същият е издаден на 26.01.202г. От Епикризата на л.14 от делото, издадена от Неврологично отделение на МБАЛ „Проф.д-р Параскев Стоянов“ - АД-гр.Ловеч, се установява, че ищецът е постъпил в болничното заведение на 26.01.2023г. и е изписан на 28.01.2023г., с диагноза „Травма на главата.Комоционен синдром. Травматична епилепсия“.

С оглед съпадащите данни за издателите и датите посочените Епикриза и касов бон, съдът приема, че сумата от 284.34лв., заплатена на МБАЛ“Проф.д-р П.Стоянов“- гр.Ловеч, е за стационарното лечение на ищеца в Неврологично отделение на същата болница, където същия е лекуван с диагноза „травматична епилепсия“, за която от повторната медицинска експертиза се установи, че е късно усложнение от мозъчно сътресение, причинено от ПТП, настъпило на 20.12.2023г., причинено виновно от водача на лек автомобил „Фолксваген Туран“, за който с ответника е сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ и е издадена застрахователна полица със срок на покритие, включващ датата на пътния инцидент.

Пред вид на горното, съдът приема, че исковата претенция за имуществени вреди е основателна и доказана в претендиания размер.

Възражението на ответника за недължимост на горното обезщетение е неоснователно като противоречащо на доказателствата по делото.

Относно лихвата върху присъденото обезщетение:

В исковата молба се претендира присъждане на законна лихва върху обезщетението, считано от 19.02.2023г, без да се обосновава искането. Съдът посочва, че съгласно чл.429,ал.3 от КЗ застрахователят дължи лихва от най-ранната дата, на която е сезиран – чрез уведомление от застрахования или предявяване на претенция от увреденото лице. В процесния случай не се събраха доказателства застрахованият да е уведомил застрахователя за настъпването на застрахователното събитие, както го задължава разпоредбата на чл.430 от КЗ. С Молба от 09.02.2023г.(Пощенско известие на л.18 и Молба на л.4.), ищецът като пострадал, по реда на чл.380 от ГПК е сезирал ответника като застраховател на виновния водач за доброволно заплащане на обезщетение. При това положение, моментът на забавата, от който се дължи лихва, следва да се определи като функция на датата, на която е заявена претенцията на пострадалите по чл.380 от КЗ за извънсъдебно уреждане на спора. В случая, най-ранния момент, от който може да се присъди лихва е 09.02.2023г. - датата на която ищецът като пострадал е заявил пред застрахователя искане за доброволно изплащане на обезщетение от настъпване на застрахователно събитие. Тъй като в исковата молба и в хода на съдебните прения се претендира лихва, считано от 19.02.2023г., съдът присъжда същата така, както е поискана.

Относно разноските:

Съгласно чл.83,ал.2 от ГПК, ищецът е освободен от **предварително** заплащане на такси и разноски, поради липса на достатъчно средства. Същият не претендира разноски и не е доказал извършването на такива.

С оглед изхода на делото, ответникът следва да бъде осъден на основание чл.78,ал.6 във вр.чл.83,ал.2, и чл.69,ал.1,т.1 от ГПК да заплати по Бюджета на Съдебната власт, в полза на Окръжен съд-Плевен, държавна такса върху уважената част от исковите, както следва: Върху иска за неимуществени вреди, уважен за сумата от 40 000.00лв.- д.т. от 1600.00лв.(хиляда и шестстотин лв.); Върху иска за имуществени вреди, уважен в пълния претендиран размер от 284.34лв.- минималната държавна такса от 50.00лв) Общо, ответникът дължи заплащане на разноски в размер на сумата от 1650.00лв.(хиляда шестстотин и петдесет лв.)

Пълномощникът на ищеца – адв. И. К. К. от АК-Ловеч претендира присъждане на адвокатско възнаграждение съгласно чл.38,ал.2 от ЗА. Съдът съобразявайки разпоредбата на чл.7,ал.2,т.4 от Наредба №1/2004г. на ВАДС за минималните размери на адвокатските възнаграждения, фактическата и правна сложност на делото и участието на адвоката в производството, намира, че с оглед уважената част от иска за застрахователно обезщетение за неимуществени, на пълномощника на ищеца - адв.И.К. следва да се

определи възнаграждение на основание чл.38,ал.2 от ЗА в размер на 3850.00лв.(три хиляди осемстотин и петдесет лв.) С оглед уважения иск за имуществени вреди, съгласно разпоредбата на чл.7,ал.2,т.1 от Наредба №1/2004г, на адв. И.К. следва да се определи възнаграждение от 400.00лв.(четиристотин лв.) Общо, ответникът следва да заплати на адвокат К. на основание чл.38,ал.2 от З, в размер на 4250.00лв.(четири хиляди двеста и петдесет лв.)

От Бюджета на съда са преведени общо 900.00лв. за експертизи, които са заплатени на вещите лица. Тъй като експертизите са допринесли за изясняване обстоятелствата по делото, а предявените иски се уважават (частично за неимуществени вреди и изцяло за имуществени), ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на Окръжен съд на основание чл.78,ал.6 от ГПК сумата от 900.00лв. (деветстотин лв.) – разходи за експертиза.

Ответникът ЗК „Лев Инс“-АД претендира заплащане на разноски съгласно списъка по чл.80 от ГПК, намиращ се на л.105 от делото, както следва7 депозит за СМЕ от 200.00лв. и юрисконсултско възнаграждение, чиито размер не е посочен. С оглед изхода на делото, съдът приема, че ищецът дължи на ответника на основание чл.78,ал.3 от ГПК, разноски съразмерно с отхвърлената част от иска за неимуществени вреди, както следва: 56.00лв. за експертиза и юрисконсултско възнаграждение съгласно чл.78,ал.8 от ГПК във вр. чл. 25 от НЗПП в размер на 244.00лв., или общо разноски по делото в размер на 300.00лв.(триста лв.).

По изложените съображения, Плевенският окръжен съд, Търговско отделение, на основание чл. 377 във вр. чл.235 от ГПК

РЕШИ:

1.ОСЪЖДА ЗК“ЛЕВ ИНС“-АД, ЕИК-*** със седалище и адрес на управление в гр.С., *****, представлявано заедно от изпълнителните директори С. А. и В. И., ДА ЗАПЛАТИ на Р. А. И., ЕГН-***** с адрес в Област-Плевен, Община-Червен бряг, с.*****, *****, на основание чл.432,ал.1 от КЗ, ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ОБЕЗЩЕТЕНИЕ за НЕИМУЩЕСТВЕНИ вреди, причинени при ПТП, осъществено виновно от Ц. Т. Г. на 20.12.2022 около 11.30ч. на автомагистрала „Хемус“, 33-ти км., посока С., при управление на лек автомобил „Фолксваген Туран“, с рег.№*****, при сключена застраховка от собственика “Гражданска отговорност“ с Полица № BG 22/122003399102, издадена от ЗК“Бул Инс“-АД, със срок на валидност от 21.11.2022г. до 21.11.2023г.,СУМАТА от 40 000.00лв. (четиридесет хиляди лв.), ведно със законната лихва, считано от 19.02.2023г. до окончателното изплащане, КАТО за РАЗЛИКАТА над 40 000.00лв. до 70 000.00лв. ОТХВЪРЛЯ ИСКА като НЕОСНОВАТЕЛЕН.**

2. .ОСЪЖДА ЗК“ЛЕВ ИНС“-АД, ЕИК-*** със седалище и**

адрес на управление в гр.С., *****, представлявано заедно от изпълнителните директори С. А. и В. И., ДА ЗАПЛАТИ на Р. А. И., ЕГН-***** с адрес в Област-Плевен, Община-Червен бряг, с.*****, *****, на основание чл.432,ал.1 от КЗ, ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ОБЕЗЩЕТЕНИЕ за ИМУЩЕСТВЕНИ вреди, причинени при ПТП, осъществено виновно от Ц. Т. Г. на 20.12.2022 около 11.30ч. на автомагистрала „Хемус“, 33-ти км., посока С., при управление на лек автомобил „Фолксваген Туран“, с рег.№*****, при сключена застраховка от собственика “Гражданска отговорност“ с Полица № BG 22/122003399102, издадена от ЗК“Бул Инс“-АД, със срок на валидност от 21.11.2022г. до 21.11.2023г.,СУМАТА от 284.34лв.(двеста осемдесет и четири л и 34ст.), ведно със законната лихва, считано от 19.02.2023г. до окончателното изплащане.

3.ОСЪЖДА ЗК“ЛЕВ ИНС“-АД, ЕИК-***** със седалище и адрес на управление в гр.С., *****, представлявано заедно от изпълнителните директори С. А. и В. И., ДА ЗАПЛАТИ на основание чл.78,ал.6 във вр.чл.83,ал.2 и чл.69,ал.1,т.1 от ГПК по Бюджета на Съдебната власт, в полза на Окръжен съд-Плевен, ДЪРЖАВНА ТАКСА от 1650.00лв.(хиляда шестстотин и петдесет лв.) върху уважената част от исковете.

4. ОСЪЖДА ЗК“ЛЕВ ИНС“-АД, ЕИК-***** със седалище и адрес на управление в гр.С., *****, представлявано заедно от изпълнителните директори С. А. и В. И., ДА ЗАПЛАТИ на основание чл.78,ал.6 във вр.чл.83,ал.2 и ал.3 от ГПК в полза на Окръжен съд-Плевен, СУМАТА от 900.00лв.(деветстотин лв.) – РАЗНОСКИ за съдебни експертизи.

5. ОСЪЖДА ЗК“ЛЕВ ИНС“-АД, ЕИК-***** със седалище и адрес на управление в гр.С., *****, представлявано заедно от изпълнителните директори С. А. и В. И., ДА ЗАПЛАТИ на адвокат И. К. К. от АК-Ловеч, с адрес на кантора в гр.Ловеч, ***** основание чл.38 от ЗА, сумата от 4250.00лв.(четири хиляди двеста и петдесет лв.) -адвокатско възнаграждение за процесуално представителство на ищеца Р. А. И..

6. ОСЪЖДА Р. А. И., ЕГН-***** с адрес в Област-Плевен, Община-Червен бряг, с.*****, *****, ДА ЗАПЛАТИ на ЗК“ЛЕВ ИНС“-АД, ЕИК-***** със седалище и адрес на управление в гр.С., *****, представлявано заедно от изпълнителните директори С. А. и В. И., СУМАТА от 300.00лв.(триста лв.) – РАЗНОСКИ съобразно отхвърлената част от иска за неимуществени вреди.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд-В. Търново в 2-седмичен срок от връчването на страните.

Съдия при Окръжен съд – Плевен: _____